

Spanning 9

Ervaren van moeilijkheden in het houden van een emotionele afstand.

Je trekt je het lot van je leerlingen erg aan, waardoor je merkt dat je soms te betrokken bent. Je hebt er moeite mee dat je niet datgene voor je leerlingen kunt doen wat je zou moeten/willen doen om de leerling echt te helpen.

Voorbeeld Lisette, 1e jaars

“Ik heb een leerling in de klas die in een zwakkere sociale omgeving opgroeit en dat is te zien en te merken aan haar houding, gedrag en kleren. Ze vertoont erg opstandig gedrag, maar is eigenlijk ook weer heel erg lief. Althans, ze probeert dit te zijn, maar dat is voor haar erg moeilijk. Daarom komen sommige dingen er bij haar anders uit dan dat ze bedoelt. Het liefst wil ik haar dan daarop aanspreken en haar leren hoe ze het wel kan zeggen. Dit kan soms wel, maar lang niet altijd, omdat de andere kinderen zulke dingen ook niet mogen doen of zeggen en ook straf krijgen als ze dat doen. Dus moet ik haar ook hetzelfde benaderen. Dat vind ik soms lastig, omdat ik weet dat zij het echt niet zo bot bedoelt als dat ze het zegt.”

Plan van aanpak

“Bij mij past het beste dat ik met haar ga praten en de situatie bespreek. Bij een voorval neem ik haar (zo snel mogelijk) apart en bespreek ik het volgende:

1. waarom zij zo reageert;
2. waarom ik vervolgens zo reageer;
3. of het normaal is hoe zij reageert;
4. hoe we het kunnen verbeteren/aanpakken;
5. wat we daar beiden voor moeten doen;
6. dat we een ‘contractje’ opstellen.

Voorbeeld Ilona, beginnende leraar

“Er zitten in mijn klas veel kinderen die persoonlijke problemen hebben en daardoor niet altijd lekker in hun vel zitten. Ik heb het gevoel dat ik hier meer aandacht aan zou moeten besteden. Dat is erg lastig, omdat het zoveel kinderen zijn en ik ook gewoon de lessen moet draaien. Een voorbeeld hiervan is dat een meisje 's ochtends vaak huilend binnenkomt. Ik heb dan niet de tijd om haar te troosten en dan is het voor mij moeilijk om gewoon met de les te beginnen.”

Plan van aanpak vanuit agency

“Vanuit de collega's kwam het idee om op bepaalde momenten bij kinderen aan tafel te gaan zitten, bijvoorbeeld tijdens de pauzes. Op dit moment sta ik niet alle dagen voor de klas, maar begeleid ik ook kinderen. Mijn idee is om, in overleg met de school, ook momenten te gebruiken om kinderen uit de klas te halen voor een gesprekje over hoe het met ze gaat en hoe ze in de klas begeleid kunnen worden. Vooral kinderen met problemen kun je zo extra aandacht geven.”

Ik heb het gevoel dat ik met mijn eigen idee meer kan, omdat ik dan meer tijd te besteden heb. Belangrijk in mijn aanpak is dat de kinderen het gevoel hebben dat ze zich kunnen uiten en dat er naar ze geluisterd wordt. Aandacht, veiligheid en ruimte geven om dingen één op één te bespreken, lukt in een grote groep niet.”

Evaluatie

“Ik kan hierbij in voldoende mate agency laten zien. Er is nu de ruimte voor en ik kan er zelf in sturen en dan kan ik die gesprekken wel voeren [autonomie, eigenheid]. Ik voel me competent hierbij [controle]. En zo'n gesprek kan dan veel betekenis hebben voor het kind. Ik maak de gesprekjes niet te zwaar en doe dit in combinatie met andere dingen. Ik begin met wat wel goed gaat, wat verbeterd is en dan kunnen de kinderen eventueel zeggen wat nog niet goed gaat. Hier blijf ik dan wel altijd het positieve perspectief aangeven.”

